

Wachten doen we
al lang genoeg.
En niet alleen
op Sinterklaas.

Het is niet al goud...

De Sint is in het land. Tijd voor cadeautjes! Zit er dit jaar een mooi begeleidingsdecreet in je schoen?

Het zou veel leraren wel plezieren: het M-decreet dat vervangen wordt door een echt begeleidingsdecreet. Met strik en al. En kijk, daar lijkt de nieuwe minister van onderwijs zomaar voor te zorgen. Want zo staat het in de beleidsnota: "we schaffen het M-decreet af en voeren een begeleidingsdecreet in". Hoera dus. Of toch niet? Geeft de minister hier een kostbaar geschenk? Of is het alleen de verpakking die schittert?

Want wat betekent een afschaffing van het M-decreet? Zal er meer ondersteuning komen in de klas? Zullen leerlingen én leraren beter en meer begeleid worden? Wordt het werk in jouw klas meer haalbaar? Komt er opnieuw ademruimte voor het personeel in jouw school? En als minister Weyts op al deze vragen overtuigend "ja" antwoordt, hoe zal hij dat dan realiseren en welke middelen zal hij daarvoor vrij maken?

We namen voor jullie de krijtlijnennota over het begeleidingsdecreet door. Eén ding staat vast: Vlaanderen zet geen stappen terug op de weg naar meer inclusief onderwijs. Dat kan niet. Internationale verdragen die ook door België ondertekend werden, laten dat niet toe. Inclusie blijft het maatschappelijk streefdoel, ook voor ons. Volgens de nota is het niet de bedoeling dat er opnieuw meer kinderen naar het buitengewoon onderwijs zullen gaan. Integendeel. Wat wil de Vlaamse regering dan wel: even het proces afremmen, alle neuzen in dezelfde richting krijgen, nadenken over de realisatie en dan verder gaan. Of in beleidstermen: "voldoende maatschappelijk draagvlak en pedagogische houvast creëren". Zo staat het letterlijk geschreven. Het nieuwe begeleidingsdecreet komt er ten vroegste in 2021-2022. Belangrijk is ook de voorlaatste zin van de

krijtlijnennota: "De Vlaamse Regering beslist haar goedkeuring te geven aan deze nota, waarbij de goedkeuring nog geen enkel financieel of budgettair engagement inhoudt". Centen zijn er dus nog niet.

Dit en volgend schooljaar blijft alles bij het oude. Kinderen die nu recht hebben op ondersteuning blijven ze krijgen. Ondersteuners blijven ondersteuners, voorlopig nog altijd zonder definitief statuut. Basiszorg en verhoogde zorg blijven ook in jouw school en klas van toepassing, voorlopig zonder bijkomend personeel. Het water blijft gewoon aan jullie lippen staan. En op het kabinet zullen ze even verder nadenken en debatteren over de beste manier om voor elk kind en elke leraar inclusief onderwijs mogelijk te maken. Voor ons is het wel duidelijk: meer handen in de klas, tijd voor overleg, meer professionalisering, degelijke ondersteuning en duidelijke afspraken over de werkvoorwaarden. Dat moet voor ons de basis zijn van het nieuwe begeleidingsdecreet (lees meer op blz. 16).

Voorlopig brengt de Sint dus enkel een kleurig inpakpapiertje of misschien wel het begin van een gouden strik. Op een degelijk uitgebouwd akkoord mét financieel of budgettair engagement om echt een verschil te maken in jouw school en klas, blijft het wachten. Het siert de minister en de Vlaamse regering dat ze niet overhaast beslissingen willen nemen, of blind weggooien wat er vandaag bestaat. Maar wachten doen we al lang genoeg. En niet alleen op Sinterklaas.

TEKST
Marianne Coopman

BEELD
Gevaert Graphics

@hetCOV
#zwartopwit